

2010.
szept. 15.

Bátorítás felnőtteknek iskolakezdésre

Akkori érzéseimet azért tudom ma is pontosan felidézni, mert az évek során is visszatérnek, különösen tanévnyitáskor... Fél évszázaddal ezelőtt, szeptember 15-én ott álltam első osztályosként a várasfenesi iskola udvarán. Velünk szemben két óriásplakát volt: az egyik fekete, a másik piros. A feketére voltak felírva azoknak a családoknak a nevei, akik még nem léptek be a kollektívába, akik gazembereknek, aljas önzőknek voltak titulálva, míg azok, akik előző nap „beálltak”, mintaként lettek elénk állítva. Emlékszem, sírva mentünk haza és kértük szüleinket, hogy adják a földet, szekeret, lovat és tehenet, hogy mi is a piros plakátra kerüljünk fel.

Ötödikesként egy nagyváradi iskola udvarán, a „falusinak” kijáró tekintetekre emlékszem. Aztán a kilencedik osztályt egy igényes, román középiskolában kezdtem el. Ma is emlékszem az udvar eldugott zugára, ahol magányosan vártam, hogy megszólaljon az iskolacsengő. Az osztályban egyedüli magyar voltam, és senki sem ült mellém szívesen. Később, a fővárosi egyetemen ehhez még hozzájött – elkötelezett keresztyén beállítottságom miatt – a megvetés. Szinte minden korombeli, hasonló történeteket mondhat el.

Mindezek ellenére a zöme azoknak a kisgyermekeknek egészséges, teherbíró felnőtt lett. Vajon miért? Mit eredményeztek bennünk az iskolai nehézségek?

Először is igyekezetet, szorgalmat. Szinte minden iskolában a hívő gyermekek voltak a legjobb tanulók. Mivel nem volt tévénk és nem jártunk szórakozni, tanultunk. Meg is lett a eredménye mindenkínél, szinte minden hívő gyermek a maga közegében jeles volt a tanulásban. Aztán említenek egy másik erényt, a szerénységet. Megszoktuk, hogy eltűnjük a csúfolókat, a hátrányos helyzetet. Manapság is jól fog a már gyermekkorban megszokott türelem, szerénység. Amit még nyertünk az úgymond vesztes pozíciónkból, az az empátia – együttérzés a szegényebbekkel, a gyengékkel. Mindig találtunk valakit, akit mások félretoltak az útból, aki mellé odaszegődhettünk barátként. Olyan erény ez, ami most felnőttként is jól fog.

Történhetett volna másként is. Eltiporhattak volna bennünket, vagy felszívódhattunk volna abban a másik rétegben. Az életük végét most már látjuk, de nem kívánunk részt sem gazdagságból, sem politikai hatalmukból, sem családi életükből, sem idős koruk magányából.

Nem tagadom, e sorok írására az késztet, hogy tudom, nem kevesebb feszültség, lenézés várja kisebb és nagyobb gyermekeinket manapság az iskolában, baráti körben. Mert gyermekeink nem e világból valók. Másak. A nehézségektől, amelyek rájuk várnak, nem tudjuk őket megóvni. Hogyan segítsünk nekik?

MI SEGÍTETT BENNÜNKET MEGMARADNI? Az a másik iskola, a gyülekezet, ahol szüleinket, elődeinket láttuk tanulni. Hallottuk őket beszélni Istennel és így megtanultunk imádkozni. Hallgattuk prédikációikat, bizonyágtevéseiket, amik a nagybetűs élet leckéiről szóltak hitelesen.

Kedves szülők, kedves anyukák és nagymamák, akik szorongva vizittek az iskolába gyermekeiket: ne a külső nehézségektől féltsetek őket! Azok segíteni fognak, hogy ne legyenek puhányok, gyengék. Ha tanulékonyak látnak bennünket Istenünk iskolájában, nyomunkba lépnek. Ez a „másik” iskolába való tartozás, ez a rejtett tananyag, amit itt kapnak, javukra fordítja a nélkülözést, a lenézést, amivel ott találkoznak.

Csak ne sajnáljátok felkelteni őket vasárnap reggel, amikor menni kell a mi iskolánkba! Csak ne restelljétek előttük imádkozni és Bibliát olvasni! Csak ne kerüljétek el a bocsánatkérő szavakat! Legyen hiteles a hívő életünk és nyomunkba szegődnek tudásra és boldogságra szomjas lelkükkel. Ha ezt nem tesszük, majd jön nekik a keményebb iskola: a munkanélküliség, a kórházi ágyak vagy kemény rendőri szó a börtönökben – iskolák, melytől óvjon Isten bennünket, fiainkat, lányainkat és unokáinkat. Ámen.

BÁLINT PÁLNÉ IBOLYA, a Nőszövetség elnöke

ILLÉS KIÉGÉSE

Szeptember 7-én, a reggeli áhítaton Illés kiégéséről és meneküléséről olvasunk (1Kir 19,1-8).

Mennyire gazdag a Biblia! Bepillantást enged a „szellemóriások” olyan történeteibe – időszakos kudarcukba, bukásaikba – amelyeket egy mai író-szerkesztő talán elhallgatna.

Olvassuk hát figyelmesen a jelzett igeszakaszt, akár töprengjünk is el a próféta pillanatnyi állapotát visszaadó (gazdag) kifejezéseken, hogy „*megijedt, elindult, elment, levült, meghalni kívánt, lefeküdt, elaludt*”.

Mi történt vele korábban?

Istentől bátorítva állt szembe a gonosz befolyásnak engedő királyával, kétfelé sántikáló népével, a Baal és Asérá prófétaival, papjaival. A Kármel hegy tetején egyedül állt ki égi tűzért imádkozni. A csoda bekövetkezése után lemészárolta a hamis vallások és az erkölcstelenség terjesztőinek népes hadát. Majd a – nép bálványimádása, az idegen istenek tehetetlensége miatt bekövetkezett – három és fél évi szárazság megszűnéséért könyörgött. (Csak az elhúzódozó esdeklés vége felé tűnt fel egy tenyérnyi felhő.)

A népe viszont csak nem tért vissza Istenhez. Jezabel a Baal papnőjeként továbbra is trónon maradt. Sőt, gyilkos szándékkal fenyegette meg a bátor hitharcost. Mindez több volt annál, mint amit Illés el tudott viselni! Reményvesztett lett! Bénító kimerültség telepedett rá. Tovább imádkozni se volt kedve, csak lefeküdt és elaludt. Így menekült a kegyetlen valóság, a zilált tudatos állapot elől.

(Hasonló megtapasztalásban volt része Jónak, a nagy szenvedőnek, Mózesnek, a túlterhelt vezetőnek, az engedetlenkedő Jónásnak és a sok támadásnak kitett Jeremiás prófétának is – Jób 6, 8-9, 4Móz 11, 10-15, Jón 4,3.8, Jer 20,14-18.)

„Meddig bírom még?”

A mai lelki munkás is kerülhet időnként hasonló helyzetbe. Az állandó igezolgálatok, a kényes gyűlések, a visszatérő bírálatok, a szűnni nem akaró fáradtságérzés nyomán megszületnek az ilyen kérdések: Meddig bírom még? Nem kellene abbahagynom? Egyáltalán van értelme annak, amit csinálok?

Hasonló állapotra eljutnak a civil munkát végzők is, különösen a vezetők. A kiégés jeleit észrevéve a komoly hívő ember első gondolata, hogy „Biztosan nincs rendbe a kapcsolatomban Istennel”, amiképpen Illés vádolja önmagát, hogy „*nem vagyok jobb elődeimnél*”.

Mindenkit fenyegethet

A lélektan szerint a kiégés „krónikus, emocionális megterhelések, stresszek nyomán fellépő fizikai, emocionális, mentális kimerülés állapota, amely a reménytelenség és inkompetencia érzésével, célok és ideálok elvesztésével jár, s melyet a saját személyre, munkára, illetve másokra vonatkozó negatív attitűdök jellemeznek” (Herbert J. Freudemberger: „A kiégés (burn-out) fázisai”).

Másrészt pedig megállapítja, hogy a kiégés-szindróma sok-sok év kemény munkája nyomán alakulhat ki. Leginkább azokra leselkedik ez a veszély, akik emberekkel foglalkoznak, akár közvetlenül, akár közvetve.

Viszont mindenkit fenyegethet, aki munkáját és magánéletét huzamosan nem tudja összehangolni.

A tünetek kialakulásáért nemcsak a páciens, hanem az őt körülvevő kollektíva is felelős lehet.

Inkább megelőzni!

A kiégés gyógyítása sokkal nehezebb, mint a megelőzése. Nem kellene addig várnunk, amíg a depresszió, a belső üresség érzése általánossá válik, amikor csökken az elkötelezettség és a kapcsolatok leépülnek, sem addig, amikor már fáraszt a szakmai együttműködés, az új megoldások keresése.

Ajánlatos lenne ismerni a kiégés állapotának olyan jelzéseit is, ha valaki a szakmájában visszahúzódik, vagy a közéleti tevékenységtől vonakodik (mert értelmetlennek és üresnek tartja azt), ha kétségbe vonja a saját tudását, hivatásának értelmét és értékét, ha valaki kerüli a segítő kollegákat, a helyzet megváltoztatásának lehetőségét elveti, és egyre idegesítőbbé válnak számára azok, akikkel dolgoznia kell.

Ajánlatok

Nem következik be kiégés, ha: elkerüljük a túlterheltséget, fejlődünk elhivatásunk gyakorlásában, nem zárkozunk magunkba, ha

KÖSZÖNET

ADOMÁNYOK AZ ÁRVÍZKÁROSULTAK RÉSZÉRE

Homoródszentmárton – 200 lej, Felsőbánya – 73, Szilágybagos – 1500, Koltó – 1000, Arad 2. – 6245, Nagyvárad 1., – 7250, Tamási – 1850, Szilágysomlyó – 500, Kovácsi – 314, Bihar – 1700, Szalonta – 1300, Biharszentjános – 2000, Magyarlóna – 1300, Szilágyballa – 4000, Magyargoroszló – 1250, Szilágypanit – 500, Diósd – 250 lej.

Köszönjük mindazon gyülekezetnek, akik adakoztak az árvízkárosultak számára. A begyűlt pénzből egymillió forint értékig a Magyarországon élő testvéreink részére adományoztuk, a többit pedig országunk területén élő gyülekezetek és családok számára. Isten áldja meg az adakozókat és akiket az árvíz súlytott. – **KOVÁCS GYULA** *lp., a Szöv. gazd. alelnöke*

anyagi és erkölcsi megbecsülésben részesülünk (ez utóbbiak azonban már nem tőlünk függenek). Szakértők szerint: „A szerepváltás a szakmában öt-hét évente mindenképpen szükséges. Nyugaton jellemző az alkotó-évek beiktatása. Mindenesetre az évi rendes szabadságot érdemes kihasználni.” (Cotcot: Kiegytem).

A párkapcsolatok kiégése

Számomra rendkívül gyakorlatiasnak tűnt a párkapcsolatok kiégésének kérdése is. „Mintha nem értenénk szót, minden apróság vitába torkollik, vagy nyomasztó a hallgatás, beindult az eltávolodás folyamata. A kérdések tisztázása helyett magunkban hordozzuk azokat, vágyainkat nem öntjük szavakba, kedvetlenek, lehangoltak, nyugtalanok vagyunk, esetleg mindenféle testi közeledést elutasítunk.”

A nőknél jellemző a figyelem, a törődés, a gyöngédség megvonása,

ezenkívül fejfájás, hidegrázás, hányinger, izomgörcsök, állandó fáradtság, alvási zavarok, gyomorfekély, magas vérnyomás és szívpanaszok jelentkezhetnek.

A férfiak pedig egykedvűséget, fokozott nyomást érzékelnek a párkapcsolatukban.

Megoldáshoz vezethet a személyes sértettségünk félretevése, napi 8-9 órás pihenés, elegendő mozgás, nagy séták, helyzetünk jó oldalának megkeresése, és amikor újra megtanulunk nevetni magunkon.

Szeressük párunkat, tudatosítsuk benne, hogy fontos számunkra, és minden jó dolgot megtennénk a jobb kedvre derítéséért.

Kerüljük, hogy egymás terhére legyünk. Fedezzük fel párunkkal szemben elkövetett mulasztásainkat, és igyekezzünk azokat felszámolni.

Elevenítsük fel a minket összekötő dolgokat, a kellemes élményeinket.

(A kiégés a párkapcsolatban.)

Az angyal érintése

A kiégett Illésnek egy angyal ismétlődő, gyöngéd érintésére, ébresztésére volt szüksége, hogy tartalmas és meleg eledelt fogyaszthasson, hűsítő vizet ihasson. Aztán újabb nyugodt pihenésre, alvásra. Az angyal csak a második látogatása során beszélt neki az előtte álló újabb, ereje feletti útról. Akkor már képes volt belevágni. Népének 40 éves vándorlási útját 40 nap alatt tette meg. Kapkodás és sietség nélkül elmélkedhetett a hitetlen és türelmetlen izraeliták, valamint az irgalmas, kegyelmes Isten kapcsolatán.

El kellett jutnia az egykori szövetségkötés helyszínére, hogy úgy találkozhasson, mint soha, a Mindenható és mégis szelíd Istennel. Neki még volt hasznos terve megfáradt szolgájával. Kiteljesítette életművét, megszépítette, fenségessé tette mennybemenetelét.

DR. VASS GERGELY *lp., Vajdahunyad*

MEGHÍVÓ

90 ÉVES A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTA SZÖVETSÉG

– Megemlékezések a Hargita táborban és Solyomkövőváron –

A romániai magyar baptista szövetség 90 éves fennállásáról két helyen történik megemlékezés:

- szeptember 12-én a **Hargita Keresztyén Központban** szervezett hálaadó nap keretében, az ünnepség 10 órakor kezdődik, és a közös ebéd után a délutáni alkalommal folytatódik.
- szeptember 19-én a zilahi és nagyváradai missziókerületekhez tartozó gyülekezetek testvérisége a **sólyomkövővári táborban** találkozik, az ünnepi összejövetel délután 4 órakor kezdődik.

Szeretettel hívjuk a testvéreket a jelzett helyekre és időpontokban megjelenni.

A SZÖVETSÉG ELNÖKSÉGE

1920. október 27-én az állami elismerésért harcoló magyar baptisták Nagyszalontán tartottak konferenciát. Ők korábban 1917-ben Nagyváradon létrehozták az elismertek erdélyi Magyar Baptista Hitközségét. A nagyszalontai találkozón, amin a szabad baptisták is képviseltették magukat, a HITKÖZSÉG FELVETTE A SZÖVETSÉG NEVET. Ekkor még csak az aradi és a nagyszalontai körzet csatlakozott az elismerésre törekvőkhöz. Nagy lépést jelentett az egyesülés útján, hogy a nagyszalontai körzet lelkipásztorát, Vass Sándort választották meg a Szövetség elnökének. A Szövetség szellemi irányítója a titkárrá választott Darabont Gyula lett. A székhely Nagyváradon, a Bunyitai Liget 10 szám alatt volt.

(Borzási István: „Emlékezzél meg az ősidőkről”)

A **KÖRTVÉLYFÁJI GYÜLEKEZET** nevében köszönjük, hogy a Szeretet-lapban nyilvánosan is köszönetet mondhattunk azon gyülekezeteknek, akik támogatták a húsvéti gyűjtésük által a körtvélyfáji imaházvásárlást. A Szeretet júniusi számában megjelent gyülekezetek mellett a következő gyülekezetek és személyek is támogattak, akiknek szintén nagyon hálásak vagyunk. Kívánjuk Urunk áldását minden adakozóra: Marosvásárhelyi gyülekezet 200 lej, Erdőszentgyörgy 150, Radnót 100, Fintaháza 100, Gernyeszeg 520, Szászrégen 500, Kisfülpös 150, névtelen adományozó 280 dollár és 7 lej. **TÓTH ATTILA lp.**

A magyargoroszlói gyülekezet 100 éves jubileuma

2010. augusztus 8. – ezt a napot a gyülekezetünk a jeles napok között fogja számon tartani, mivelhogy ekkor ünepelte fennállásának 100. évfordulóját. Az ünnep hangulatának jót tett, hogy az esős napok után derült, verőfényes idővel ajándékozott meg az Úr.

A kezdés előtt az imaház udvarán a fúvószenekar játszott.

Már kora reggel, jóval a kezdés előtt felharsant a fúvós-kar hangja az imaház udvarán, jelezve a falu felé is, hogy nem mindennapi esemény zajlik a baptista gyülekezetben. Eközben érkeztek a meghívottak a szélrózsa minden irányából, a környező falvak, városok gyülekezeteiből, valamint tőlünk távolabb eső helységekből is. A nap öröme nem kis mértékben fokozta a hívásunkra hazaérkezett, a Goroszlóról elvándoroltak népes csoportjával való találkozás.

Áhítat és igehirdetés

A nemrég felújított, két karzattal is kibővített kápolna 9 órára zsúfolásig megtelt vendégekkel, sokan az udvaron, vagy a kisebb termekben kaptak helyet. A hálaadó jellegű áhítatot a 100. Zsoltár alapján a következő testvérek vezették: Bartha Károly gyülekezeti elöljáró, Illés Lajos (Arad), Mike József lelkipásztor (Belényes). Az ünnepi igehirdetéssel Dr. Kovács József a szövetség főtitkára nagybányai lelkipásztor szolgált a Zsid 11:32, 12:4 alapján. Az igehirdetésben figyelmeztetett: nekünk is fel kell vállalnunk az előttünk járók szenvedéseit, a próbákban való helytállásukat és kitartásukat oly módon, hogy példát veszünk a hithűsöktől, és úgy, hogy felnézünk hitünk fejedelmére Jézusra.

A gyülekezet krónikája

A gyülekezet történetét id. Domokos Ernő ismertette. A 70 oldalas kró-

nika, képekkel illusztrálva könyv alakban is megjelent. Következzen itt ebből néhány idézet: „1910-ben, az úttörők több éves fáradozásának a gyümölcseként megtért egy asszony, az első zsenge Sütő Mihályné volt. Az első években rohamosan növekvő gyülekezetet mind nők alkották. Tudunk prédikáló asszonyokról, akik hirdették, magyarázták az ígét. Az első 10 évre ez volt jellemző, miközben a közösség 33 tagra szaporodott.

id. Domokos Ernő ismertette a Krónikát.

Még egy jellemző eset ebből az időből: 1916-ban Mályer Henrik bemerítette Sütő Jánosnét. Ahogy szíven találta őt Isten ígéje, az életében végbement fordulatról írt fronton lévő férjének. Erre jött egy kemény hangú válasz, amelyben a dühös férj tudomására adta feleségének, hogy „a háztól elmehet”. Ám a fiatalasszony erre sem hátrált meg. Kitartott, hű maradt mindhalálig, ellenben a háztól nem kellett elmennie, mert a férj kiengesztelődött.

A gyülekezet életében üdvös és maradandó nyomot hagyott az itt munkálkodó lelkipásztorok szolgálata. Az emléküket ma is őrizzük. Istennek egy ilyen embere volt többek között Cserepka János testvér, aki krisztusi lelkülettel támogatta, pásztorkodott a körzetet beleértve Goroszlót is. Isten az ő kiváltképeni kegyelmét a körzet iránt úgy kívánta megmutatni, hogy ezt a férfit ide küldte, hogy rajta keresztül áldását árassza e környékre. Szenvedett, bánkódott, ha látta, hogy egyesek mennyire semmibe veszik Isten ígétét. Örült, ha segíthetett valakin, ha szolgálhatott az ígével, akárcsak a távoli Bolíviában, ahol majd később mint miszionárius szolgálhatta az Urát évtizedeken át.

1948. október 9-én volt az az ünnepélyes pillanat, amikor Cserepka testvér leteszi az első alapkövet az építendő imaház alapjába. Még ebben az évben távozik Cserepka testvér a körzetből vissza Budapestre. Átmenetileg Király József körzeti munkás Balláról veszi át a szolgálatot. Aztán id. Szilágyi Dezsőt hívják meg lelkipásztornak. Öt év után ő is távozik. Költői talentummal megáldott szolgálja volt az Úrnak, számos éneknek a szerzője. Ezeknek a műveknek a dallamát és a szövegét egyaránt ő írta.

1959-ben már Mike Béla testvér a körzet új lelkipásztora. Olyan szolgálja volt ő az Úrnak, akinek a szíve telve volt alázattal, szelídséggel és Krisztus szeretetével. Mindenki felé megértő volt, de ami a megtérés

és az újjászületés fontosságát illeti, nem ismert megalkuvást. Emlékezte legyen áldott.

Az 1960-as évben ünnepelte a gyülekezet fennállásának 50. évfordulóját. Ám ennél jóval nagyobb jelentőséggel bírt a gyülekezet életében az a megújulási mozgalom, ami megbékélést és megváltozott életet eredményezett. Sokaknál az ébredés időszaka volt ez.

1974-ben újra őrségváltásra került sor. Mike testvér 15 évig tartó munkálkodása után továbbment, helyébe Veress Ernő testvér jött a körzetbe. Ő mindössze két és fél évig pásztorolta a körzetet. Mint annakidején Cserepka és Mike testvér, ő is egy Isten adta ajándék volt. Kornya Mihály, Cserepka János és Mike Béla szellemében munkálkodó férfi volt.”

Bizonyásgtételek

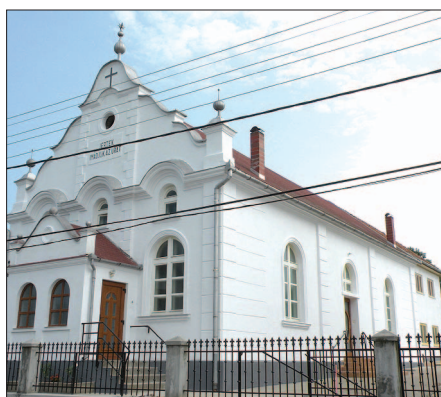
A Krónika felolvasása után néhány testvér a gyülekezet vezetőségéből imádkozott, utána rövid szolgálatokat hallgattunk meg. Ezek közül megemlítjük Bartha Dezső testvért, aki hosszabb ideig szolgált előjáróként és előrehaladott kora ellenére még mindig aktív szolgálja az Úrnak. Rövid hozzászólással szolgált még Király Béla testvér a ballai gyülekezet nevében. Majd a Goroszlóról elszármazott Sütő László lelkipásztor beszélt, aki jelenleg a magyarországi Ócsán él, és most a gyülekezet örömeire itthon lehetett. Aztán a nőszövetség elnökétől Bálint Ibolya testvérnőtől hangzott el megszívlelendő üzenet.

Befejező igehirdetést a kolozsvári gyülekezet lelkipásztora, szövetség-

Ünnepi igehirdetéssel a szövetség főtájkára szolgált.

günk oktatási alelnöke, a goroszlói gyülekezet volt lelkipásztora Bálint Pál testvér mondott a Zsid 12:14 -ből. Ezt követte a közös ebéd.

A goroszlói imaház 2010-ben.

A délutáni szolgálatok

A délutáni igehirdetést az érszólói lelkipásztortól hallhatta a gyülekezet, aki a Veress család képviselőjében volt köztünk. Veress Efraim testvér az 1Móz 21:1-5 és a

ApCsel 2:36-41 alapján arra emlékeztetett, hogy az idős Ábrahám 100 esztendőskorában nyerte el az ígértet, Izsákot. Mindez figyelemztetés, biztatás nekünk is, hogy egy gyülekezet 100 év után is számolhat Isten ígéréteivel, építhet rá ezután is.

Hallhattunk még költeményeket, zenekari és énekkari szolgálatokat Dombi Lajos, Bartha Tibor, ifj. Domokos Ernő, Mike József lelkipásztor és id. Domokos Ernő irányításával. Mike testvér úgy délelőtt, mint délután a közös éneklés vezetésében, Elekcs Attila pedig az orgonánál szolgált.

Befejező gondolatokkal Budai Lajos lelkipásztor, a zilahi missziókerület elnöke szolgált, az egész napi programot pedig a körzet lelkipásztora Király Tibor testvér vezette.

ID. DOMOKOS ERNŐ
és **KIRÁLY TIBOR** lp.

Az énekkar szolgált ifj. Domokos Ernő vezetésével.

Bemerítések a cigánymisszióban

Isten iránti mély hálával a szívemben írom e cikket, mert ismét átélői lehettünk annak, hogy az elvetett mag kikelt, felnőtt és az aratás ideje is elérkezett. A cigánymisszióban a bemerítések döntő többsége a nyár folyamán történik, hiszen a legtöbb imaházban nincs bemerítő medence. Amikor megérkezik a nyár, akkor egy-egy hétvégi sátoros evangélizáció keretében kerül sor a hitvalló bemerítésre. Ebben az évben is, július hónapban több helyen volt bemerítés, amelyek közül most két alkalomról szól a híradás. Kívánjuk azt, hogy miközben a testvérek olvassák a sorokat, velünk együtt dicsérjék Istent, aki ismét meglátogatta a „sövények mellett élő népet” – a cigányságot.

Érmihályfalva

Július 11-én, egy nagyon meleg vasárnap délelőtt került sor a bemerítési istentiszteletre. Hosszú hónapok imádságban és elcsendesedésben eltöltött időszaka meghozta a várt áldást, hiszen 27 fehér ruhással örülhetett együtt a népes gyülekezet. A bemerítkezők közül 23-an a helyi érmihályfalvi cigány gyülekezetből, ketten Kenéztől, ketten pedig a seléndi gyülekezetből érkeztek.

Istentiszteletünk elején Dan László testvér köszöntő szavai után a város polgármestere Kovács Zoltán szólt a gyülekezet felé. A polgármester, aki emellett a református gyülekezet főgondnoka is, elismeréssel szólt arról a munkáról, ami a cigány lakosság körében folyik. Kiemelte, hogy a gyülekezetbe járó megtért cigány testvéreink óriási változáson mentek át. A városban mindenki előtt egyértelmű az, hogy Isten megváltoztatta sokak életét, ennek jeleit minden nap lehet látni.

Bödő Zoltán lelkipásztor testvér bátorító igei gondolatai jó alapot adtak egész alkalmunknak. Ünnepi istentiszteletünkön Kőszegi Dániel testvér hirdette az igét, kiemelve azt, milyen nagy kegyelem, hogy az utolsó időben a cigányság nyitottá vált Isten felé. Örömtelnek nevezte azt, hogy azok az igehirdetők és lelkipásztorok, akiket Isten a cigányság közé küldött, a megtért cigányokkal együtt egyre több embert érnek el.

Megható része volt délelőttünknek, amikor Filep Szilárd missziómunkás testvér hitükről és döntésükről kérdezte a bemerítés előtt állókat. Jó volt látni a testvéreket, amint örömteli arccal vallották meg Krisztusba vetett hitüket. A bemerítés szolgálatát Gál Győző lelkipásztor és Filep Szilárd missziómunkás végezte. A kézzel tartott imádság után a frissen bemerítkezett testvéreinkkel együtt úrvacsorázhattunk.

Gergely István lelkipásztor testvér elutazása előtt utoljára vehetett részt cigánygyülekezetben istentiszteleti

alkalmon. Az ő szolgálata is jól példázta azt a szeretetet, amivel a magyar testvérek és a szövetség vezetői fordultak a cigányság felé. Az örömteljes alkalmunknak tehát volt egy szomorú része is, amikor búcsút vettünk a Gergely családtól. Testvéreinkkel az elmúlt években sokat szolgálhattunk a cigányság körében. Ebben az időszakban jöhetett létre a szoros testvéri, és munkatársi kapcsolat a szövetség és a cigánymisszió között. Kőszegi Dániel testvér imádságban kérte Isten áldását a Gergely család életére és további szolgálatára.

Különös áldásként éltük át az ünnepélyünk végén, hogy a megtérésre való felhívás után sokan jöttek előre, jelezve azt, készek arra, hogy behívják az Úr Jézust az életükbe. Kérjük a testvériséget, hordozzák imádságban az érmihályfalvi cigány gyülekezetet, ahol a lelki ház építése mellett az imaház építése is folyik. Reménységünk az, hogy hamarosan az imaház megnyitásról is beszámolhatunk majd.

A mihályfalvi fehér ruhások és a szolgálattevők

A píri és kéci gyülekezetek fehérruhásai

Kéc

Július 25-én hideg, esős időben került sor a kéci bemerítésre.

Az istentiszteleti alkalmunkat az imaházban tartottuk, de a bemerítés az imaház udvaron felállított bemerítő medencében történt. Sok helyről voltunk együtt ezen a délelőttön, hiszen nemcsak a kéci, hanem a píri gyülekezetnek is nagy ünnepe volt ez.

A 16 fehérruhás közül tízen a píri közösséghez, hatan pedig a helyi gyülekezethez tartoznak. Ferenczi Béla missziómunkás testvérnél talán nem volt boldogabb ember azon a napon, az általa pásztorolt gyüleke-

zeteket meglátogatta az Úr és ilyen szép számban lettek megtérők. Ferenczi testvér igei buzdítása nyomán buzgó imák töltötték be a hajlékot, szinte egymástól vették át a szót az imádkozók.

Nagy örömet jelentett az is, hogy a körzetből is többen eljöttek, de voltak vendégeink Amerikából, Kanaadából és Hollandiából is. A cigány-misszió vezetői is jelen voltak és szolgáltak, Kőszegi Dániel testvér igehirdetése jó alapvetés volt, mind a fehérruhában levők, mind az érdeklődők felé.

Gál Győző testvér kérdezte meg hitűkről a fehérruhásokat és kérte

őket, hogy kövessék őt a hullám-sírba. A hitvallók egymás után léptek be a vízbe, közülük többen még a medencéből is szóltak néhány szót a gyülekezet felé. Volt olyan, aki biztatta azokat, akik még nem az Úréi, hogy döntsenek addig, amíg nem késő, másvalaki örömének adott hangot, hogy Isten megmentette őt. Kedves színfoltja volt ünnepelésünknek az amerikai testvérek szolgálata. Öröm töltötte be a kéci imaházat, és már nem is bántódtunk afelett, hogy kint borús, esős az idő, hiszen bent az imaházban és a szívünkben igazi napfény ragyogott. Átölelt bennünket az Isten lehajló szeretete. Áldott legyen az Úr neve minden áldásáért! *Alapítványi Hírnök*

A mihályfalvi sátoros bemerítés képei

Lelkipásztor-beiktatás Krasznán

Az énekkar szolgál. A beiktatáskor imádkozott: Borzási István, Borzási Pál, Bálint Pál, Bándi Sándor, Dimény Miklós és Budai Lajos.

Derűs vasárnap reggelre virradtak a krasznaiak július 11-én. Az imaház bejáratánál pár perccel tíz óra előtt a fúvószenekar hangjai jelezték a készülő ünnepséget.

A gyülekezeti összejövetelt megkezdő áhítaton Veress Bálint, Gergely Pál ny. lp. és ifj. Bódizs Sándor buzdítottak imára. Az istentisztelet programját Budai Lajos zilahi lelkipásztor és missziókerületi elnök vezette. Igei üzenetében az Úr Jézustól kapott misszióparancsra figyelmeztetett. „Elhívás és szolgálat” mottóval Bándi Sándor egrespataki lelkipásztor hirdetett ígét (Bírák 6:11-24 – Az Úr elhívja Gedeont).

A beiktatási mozzanat előtt Kiss Zoltán ismertette életrajzát: Margita, Berettyószéplak és Sepsiszentgyörgy voltak munkásságának eddigi állomásai, szolgálati vezérigéje a 2Pt 1:10: „*Ezért tehát, testvéreim, igyekezzetek még jobban megerősíteni elhívásotokat és kiválasztásotokat*”.

A frissen beiktatott lelkipásztort köszöntötték a szolgatársak: Borzási István szövetségi elnök, Borzási Gyula és Bálint Pál lelkipásztorok, mint a székelgyöföldi, illetve a kolozsvári missziókerület elnökei, és a két

korábbi krasznai lelkipásztor Gergely Pál és Borzási Pál. A lelkipásztor feleségek nevében Bálint Pálné Ibolya nőszövetségi elnök üdvözölte a Kiss családot.

Ott voltak az ünnepélyen az elbocsátó sepsiszentgyörgyi körzet előjárói is, Ivaniczki Efraim Szentgyörgyről, Rákosi Árpád Csernátomból, Veress Bálint Kézdivásárhelyről és Jankó György Sepsibükszádról. Bizonyoságtételükben méltatták a Kiss Zoltánnal töltött éveket, elmondták, hogy fájjalják az elválást.

A kisváros civil vezetőségéből eljött Pop Imre polgármester és köszöntőt is mondott. A krasznai egyházak részéről jelen volt és beszédet tartott Kádár György református lelkész, Chiș Nicolae ortodox pap, és Nagy Ferenc, az evangéliumi testvérgyülekezet előjárója.

A fogadó gyülekezet részéről köszöntőt mondott Dimény Miklós előjáró és Hajas Lajos ifjúsági vezető. Köszöntöttek a körzet gyülekezeteinek képviselői: Kovács Sándor Rátonból, Bonczidai Mihály Krasznahorvától és Budai Csaba a roma gyülekezetből. Egy alkalmi költeményt id. Bódizs Sándor adott elő,

bizonyoságtétellel szolgált még Dóczi György kibédi lelkipásztor és magyarországiaként id. Hajas Miklós.

Közel három óras volt a délutáni összejövetel is. Először Kiss Zoltán lp. szolt: „*az evangéliumot hirdetem, mivel kényszer nehezedik rám*” (1Kor 9:16-23). A záróigehirdetést az Ef 1:15-16 alapján „*Az imádság és az egymás iránti szeretet*” fő gondolattal Pardi Félix kémeri lelkipásztor tartotta. A záróének után befejező imát Elek Béla szalárdi előjáró és Dóczi Tibor a sepsiszentgyörgyi gyülekezet frissen meghívott lelkipásztora mondott.

Délelőtt az énekkar, délután a fúvószenekar is szolgált, karvezetők voltak: Bódizs Béla, Fehér István, Dimény Sándor és Petkes Lőrinc. A krasznai gyülekezetnek 300 tagja van, a zenekarban 40-45-en, az énekkarban 80-85-en szolgálnak, tudtuk meg Dimény Miklós gyül.i vén és előjárótól. Az ünnepségen hozzávetőlegesen 650-en vettek részt, a vendégek délben és hazamenetel előtt közösen étkeztek.

Hamarosan újabb ünnepély elé néznek a krasznaiak, szeptember 25-én ők rendezik meg a baptista fúvószenekarok 2. találkozóját. (Sz.L.)

Részletek a krasznai ünnepély köszöntőiből

Dr. Borzási István: A krasznai egy erős gyülekezete a szövetségünknek. Azt kívánom, hogy az Úr erősítsen meg titeket ebben a küldetésben. „*Sőt még az életem sem drága, csakhogy elvégezhessem futásomat és azt a szolgálatot, amelyet az Úr Jézustól kaptam*”, Pál apostol szól a küldetéséről az ApCsel 20:24-ben,

majd a 26:18-ban az Úr beszél Pálhoz: „*Azért küldelek el, hogy nyisd meg a szemüket, hogy a sötétségből a világosságra, és a Sátán hatalmából az Istenhez térjenek*”.

Borzási Gyula: Az Úr Jézus mondta: „*Legeltesd az én juhaimat*” (Jn 21:17). Legyen szolgálatodnak a motivációja a Jézus iránti szeretet, akkor el tudod

hordozni a terhet, végezni a munkát.

Bálint Pál az 1Sám 9:17-tel köszöntött: A lelkipásztor bizonyos mértékben a gyülekezeti tagoknak az, akinek tartják. Krasznai testvérek, lássátok őt úgy, mint az Isten küldöttjét, áldás az életetekre, munkátokon csak akkor lesz.” ☞

Folytatódik a misszió Hegyközpályiban

„Ez az a nap, amelyet az Úr elrendelt” – a 118. Zsoltár 24-25. verseivel köszöntötte a vendégeket és vezette a programot a biharpüspöki körzet lelkipásztora Papp Dezső testvér. „A miszsiókerület vezetősége felajánlotta, vegyük át a hegyközpályi gyülekezet misszióját” – mondotta. A biharpüspöki, hegyközszáldobágyi és bihar-szentjánosi gyülekezetek testvérisége magáévá tette a felhívást, készségesen részt vett a kis imaház felújítási munkálataiban. Megtörtént az udvar és környékének a kitakarítása, meszelés, tetőjavítás.

Ezt követően július 18-án, vasárnap délután három órától imaházmegnyitó ünnepélyt tartottak. Eljöttek barátok a faluból, képviselve volt a község polgármestere hivatala és a nagyváradi missziókerület vezetősége, az éneklést a körzet fiataljai segítették.

„Az elmúlt héten hegyközpályi utcáit járva, örömmel láttam, hogy szorgos kezek dolgoztak itt, takarítottak. Tőlünk telhetően mi is segítünk, amiben tudunk” – mondotta köszöntőjében Somogyi Lajos polgármester.

Hevesi Ilona alpolgármester hangsúlyozta: „Nagyon szép és meghatározó, hogy itt vannak a fiatalok, látszik rajtuk, jól érzik magukat, hogy szeretettel és őszintén teszik ezt”.

„Azért vagyunk együtt ezen a napon, hogy ismét Istennek szenteljük ezt a házat” – kezdte igei üzenetét dr. Simon József, a nagyváradi belvárosi gyülekezet lelkipásztora, majd az 1Móz 28:16-17 alapján (Jákób fölébredvén az álmából kijelenti: „Bizonyára az Úr van e helyen”) azt kívánta, hogy az imádat, a könyörgés, dicséret, szolgálat és az áldozat helye legyen ez a hajlák.

Az ünnepségen részt vett Nyári Jenő a Hajnalcillag alapítvány (Magyaró.) vezetője, köszöntőjében kitért arra, hogy „Nagyon szép, amikor egy falu, egy közösség arra gondol, hogy templomot építsen, ahol Isten jelen van. A mi üzenetünk ez: a templomnál nagyobb van itt, Jézus Krisztus. Ő az, aki irgalmasságot akar, a foglyokat megszabadítani.”

Kovács Gyula szalontai lelkipásztor, a missziókerület elnöke záró igehirdetésében szintén örömet fejezte ki, hogy újból megnyílik az imaház ajtaja. Hegyközpályiban a baptista gyülekezet tagjai elhaltak, vagy elköltöztek, mindössze ketten maradtak: a Mihály család. Majd a Jelenések könyvéből a fialdelfiai gyülekezetnek írottakat idézte: „Ímé egy nyitott ajtót adtam eléd, amit senki sem zárhat be”, és hangsúlyozta: Jézus Krisztus nyit ajtót nekünk a bizonyosságtételre, a megtérésre, az örök életre.

Az ünnepély szeretetvendégséggel ért véget. A körzet előjárósága rövid tanácskozással felelősöket bízott meg, hogy a három gyülekezet biztosítsa Hegyközpályiban a vasárnapi szolgálatokat. (Sz. L.)

A körzeti megbízottakkal: Kovács Gyula, Antal Dezső, Szilágyi Géza, Kovács Elek és Papp Dezső

⇒ **Bálint Ibolya:** „A költözés a nehéz, és az, amikor átültettünk, és lassan lemaradnak a szokások, bizonyos viselkedési sémák, amikor kutakodnunk kell, hogy az új helyzetben kivel és hogyan éljük meg kapcsolatainkat – ez nekünk nőknek nehezebb”, és arra bátorított, hogy „gyorsan gyökeret kell eresztetni”.

Dimény Miklós: „Viseljétek gondot tehát magatokra és az egész nyájra” (ApCsel 20:28). Isten nagy nép közé helyezett téged, a munka sok lesz, várják, hogy pásztárold őket, ezt a gyülekezetet, vannak, akiket szelíd

szóval vissza kell hívni-hozni a nyájhoz. Szeretni fogunk titeket és segíteni a szolgálatban.

Gergely Pál ny. lp., Sámson, 18 évig felügyelte a krasznai gyülekezetet: az 1Sám 17:34-37 alapján a külső és belső ellenségre hívta fel a figyelmet.

Borzási Pál: Kedves gyülekezet, azt kívánom, adná meg az Úr, ne legyen senkinek kemény szíve, fogadjatok be a magot. Kedves testvérem, van itt jó föld, hirdesd, vesd a magot! (Mt 13., a Magvető példázatából).

Kádár György: Szeretet hassa át a szolgálatodat. „Veled leszek, ahogy Mózes-

sel is vele voltam. Nem maradok el tőled, nem hagylak el” (Jósué 1:5a-10).

Ivánitzki Efraim: Felejtethetetlen emlék lesz mindaz, amit értünk tétl. „Jöjjetek ide hozzám! (Illés) És odament hozzá az egész nép” (1Kir 18:30-32).

Rákosi Árpád: Kedves testvérünk és barátunk jött ide közetek szolgálni. Nemcsak az egyik, de mindkét szemünk sír, mert sok áldásban volt részünk. „Végezd az evangélista munkáját, töltsd be szolgálatodat” (2Tim 4:5b).

Veress Bálint: Volt részünk sok örömben, vigasztalásban. Jó helyről jobb helyre jött testvérünk.

Székelyudvarhely

Örömnappja volt a székelyudvarhelyi baptista gyülekezetnek június 13-án, amikor két fiatal vallotta meg a Jézus Krisztusba vetett hitét és merítkezett be. Mindketten a helyi közösség tagjai lettek. Igei üzenettel a Mk 6,7-13 alapján Dóczi Tibor frissen végzett teológus és Dóczi György kibédi lelkipásztor szolgált. Az alámerítést Boros Róbert helyi lp. végezte. „Légy hű mindhalálig” (Jel 2,10). A képen Dóczi György, Dóczi Eszter, Boros Róbert, Gyulai Mihály és Dóczi Tibor láthatók.

Szilágykerked

*„Adjatok hálát az Úrnak,
mert jó, mert örökké
tart szeretete”
(Zsolt 118:1)*

Vasárnapra pontosan a tavalyi keresztség (július 5.) után idén július 4-én ismét bemerítési ünnepélyt tarthattunk. Ezúttal nyolc fiatal tett nyíltan bizonyosságot hitéről. A fiatalok gyülekezetünkben nőttek fel, és a téli evangélizációkor engedtek Isten hívásának. Igei üzenettel Bodor Sándor monospetri lelkipásztor szolgált, a bemerítést a helyi lelkipásztor Bándi Sándor végezte. A fehér ruhások számára kitartást kívánunk, és örülünk annak, hogy csatlakoztak Isten népes családjához. A fotón (balról jobbra). Csáki Efraim, Gál Tamás, Gál Szilárd Énókh, Bándi Sándor lp., Bodor Sándor lp., Gál Eszter, Varga Johanna Izabella, Gál Abigail, Papp Kinga Brigitta és Csáki Hannelore. *(Gál Anna)*

HIRDETÉS

Könyvár-lista (könyv + CD + kazetta + DVD + apróságok) igényelhető különböző erdélyi és magyarországi kiadók kiadványaival Kovács Zsoltnál, akár e-mailben, akár nyomtatott formában.
E-mail: zsolti.kovacs@gmail.com
Postacím: Kovács Zsolt, Str. Corneliu Coposu nr.11, bloc X11, sc. C, ap.41 Cod 410445 Oradea.
Abban az esetben, ha valaki nagyobb rendelest ad le, azt kérném előre kifizetni.

KOVÁCS ZSOLT, Nagyvárad

A világ baptistái is segítik a pakisztáni árvízkárosultakat

A Baptista Világszövetség egy tízezer dolláros induló gyorssegélyt küldött Pakisztánba. Az árvízkárosultaknak szánt összeget az angliai BMS-Világmisszió juttatja el a célállomásokra. A William Carey által alapított egyik legrégebbi protestáns segélyszervezet megbízható kapcsolatai révén gyógyszerekkel, élelemmel és szálláshelyekkel látja el a szükségben levőket.

A BVSZ augusztus 20-i körleveléből kiderül, hogy más baptista szervezetek is megmozdultak: a nagy-britanniai baptisták tízezer fontot küldtek, amivel a déli Szindh tartományban 500 családot látnak el, a Kanadai Baptista Misszió mentőcsapatot küldött a helyszínre. A Déli-Baptisták humanitárius segélyalapjukból 225 ezer dollárt küldtek. A Magyar Baptista Szeretetszolgálat munkatársa és önkéntes orvosa augusztus 8-án indult útnak egymillió forint gyorssegéllyel. Herencsár Lajos a Hír Televízióknak elmondta, hogy a magyar segélyszállítmányokat Vazirisztánban és a Szvat völgyében osztják szét, de a célba juttatást nehezíti, hogy a víz sokfelé elmosta az utakat.

Az áradások július 29-én kezdődtek az ország északnyugati részén a rendkívül heves monszunesőzések következtében. Felduzzadtak a folyók és medrükből kilépve elöntötték a keleti Pandzsáb és a déli Szindh tartomány számos részét.

Az áradásokban körülbelül kétezer ember vesztette életét. Ez a számadat nem mérhető a korábbi ázsiai cunamihoz, amely százezrek életét követelte. Ellenben a gazdasági kár óriási, mert legkevesebb hatmillió ember vált eddig hajléktalanná, és összesen húszmillió embert érint valamilyen formában a katasztrófális helyzet. Ezért sürgetett nemzetközi összefogásra Ban Ki-moon ENSZ-főtitkár, mert nyilatkozata szerint „a modern idők legnagyobb természeti csapásával állunk szemben, amelynek globális következményei is lehetnek”.

Pakisztán ázsiai állam, Közel-Kelet és Közép-Ázsia határán. Délen több mint 1000 km-es partszakasszal érintkezik az Arab-tengerrel, és az ország innen hosszú sávban nyúlik északnak. Keleti szomszédja India, északkeleten Kína, nyugaton Afganisztán és Irán határolja. Területét keleten az Indus folyó alföldje uralja, amelynek északi része a termékenyebb, a hírekből ismert Panzsáb tartomány, a déli része a szárazabb (Szindh), a folyótól keletre a Thar-sivatag. Nyugaton, de főleg északon magashegységi táj uralja. Főleg innen vezetnek le a sok csapadékot az Indus mellékfolyói, amik most az áradásokat okozták.

A márciustól májusig tartó forró, száraz tavaszt a nyári esős évszak követi, a délnyugati monszun júniustól szeptemberig tart. A lehullott vízmennyiség évről évre radikálisan változik, törvényszerűsége szeszélyes.

Az illetékesek arra számítanak, hogy az ázsiai ország egyötödét érintő árhullám augusztus végére visszahúzódik, amint a folyók utolsó árhullámai az Arab-tengerbe ömlenek. A hazatérők azonban nem sokat találhatnak majd meg abból, amit otthagytak: a víz házakat, utakat, hidakat sodort el, és a létfenntartáshoz nélkülözhetetlen terményeket is elpusztította.

Az Origo-hírportál jelentése szerint a pusztító árvíz miatt az országban 700 ezer hektárnyi gyapotültetvény víz alatt áll, ezért 700 ezer bálányival biztosan megcsappan az idei termés, azonban ez a szám elérheti a 2-3 milliót is. Pakisztán a világ negyedik legnagyobb gyapottermelője Kína, az Egyesült Államok és India után. A terméskiesést tehát egész biztosan megérzi a globális gyapotfeldolgozó ipar, és valószínű, hogy emelkednek a ruházati termékek árai. (Sz.L.)

Abdul Kareem visszatért lerombolt otthonához

Két férfi egy konténerben menekíti értékeit a megáradt folyón.

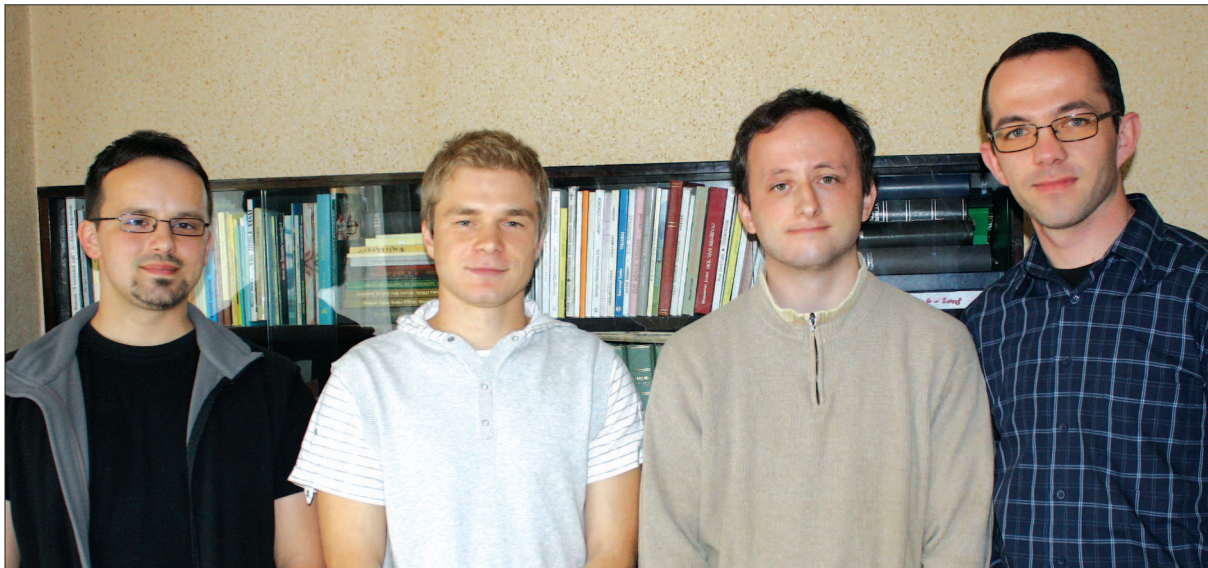

Az útra terítette vizes gabonáját ez a férfi, remélve, hátha még megmentheti. (Fotók a Déli-baptisták hírportáljának a segítségével.)

Teológusokkal fiatalokról

A szakdolgozatukat írták, készültek a záróvizsgákra – valamikor még tavasszal – miközben a Szeretet az eltelt négy évről és a közeljövő terveiről faggatta a négy végzős teológiai hallgatót. Az interjú az ünnepélyes tanévzáróra jelent meg a Szeretet júniusi számában. „Hogyan látják a nagybetűs életet? Hát saját korosztályukat: bentieket és kintieket?” – a főtémánk kereteit túlfeszítve beszélgetésünk ezen kérdések mentén akkor tovább nyúlt. Most, amikor számukra is elszaladt az utolsó vakáció és szeptembertől kezdődnek a munkás napok, ígéretünket, hogy az interjú-pluszt is közzétesszük, teljesítjük.

A beszélgetőtársak: **Deák Zsolt, Szabó Szilárd, Tenkuţ Zoltán és Dóczi Tibor** (a fotón balról jobbra).

Rip.: Most léptek ki a nagy betűs életbe. Hogyan látjátok a mai világot, és benne a fiatalokat, akikhez korban közel álltok? ...Bennünk, idősebbekben, látva a mai fiatalok másságát, van néha aggodalom: „Vajon milyen lesz a jövő társadalma?”, és sokszor még a hívő ifjúsággal kapcsolatban is összeráncoljuk a homlokunkat. Tehát milyen helyzetképet, vagy világképet vázolnátok fel?

Deák Zsolt: Jó kérdés, és lehet, hogy ritkán beszélünk róla. Sok esetben én sem látok nagyon jó dolgokat a fiataloknál. Emberileg nézve, ha így megyünk tovább, akkor egyre rosszabb lesz. Azt látjuk, hogy lelki téren is egyre kevesebben növekszenek, erősödnek, vagy térnek meg az idők folyamán. Hála az Úrnak, azért vannak kivételek, ha kevesebben is. Azt tapasztaljuk, hogy a mögöttünk jövő generáció egyre kevesebb segítséget nyújt az ifjúsági munkában is, legyen szó a szervezésről, vagy csupán ötletek megosztásáról. (Zsolt az ifjúsági szövetség titkára – rip.megj.)

Itt megemlíteném, hogy nekem személy szerint nagy megtiszteltetés, hogy a brassói gyülekezet meghívott lelkipásztorának. Érdekes, hogy a közösség tagjainak többsége nyugdíjas, vagy az idősebb korosztályhoz tartozik. Ez azért nagy dolog, hogy megbíztak egy fiatalban, mert így értették meg az Úr vezetését ezen a téren. Én hiszem, hogy ezek az idősebb testvérek mellém állnak, formálnak is, és segítenek, hogy együtt végezzük a munkát.

Visszatérve a kérdéshez, az egyik oka annak, hogy fiatalokkal nem állunk olyan jól, szerintem az, hogy most a legtöbb gyülekezetben csak a hívő családokba született és felnövekvő fiatalokra összpontosítanak, és ritka esetben történik misszió ügymond „kifelé”. Kevesen térnek meg a gyülekezeten kívülről, akik pedig új lendületet adnának a misszionak. Úgy vettem észre, mintha ez lenne a jelszó: „csak a mieinket tudjuk megtartani valahogy!”. Megtartani őket pedig azt jelenti, hogy egyre több kompromisszumot kötni: ezt is

megengedni, azt is elfogadni. Sajnos végül az lesz, hogy csak elveszítik a legtöbbet közülük.

SZABÓ SZILÁRD: Közismert tény, hogy az utóbbi 20 évben a világ nagyon megváltozott. Azt vettem észre, hogy a baptista gyülekezetek is keresik, hogyan kell változni. Lehet, még nem találtuk meg a megfelelő irányt, mert sokan szeretnének megmaradni a régi mellett, mások pedig változtatnának. És egy ilyen keresés van főleg a fiatalok között. Tehát a körülöttünk levő világ nagyon megváltozott, de még nem tudjuk, hogy meg kell-e maradunk ilyeneknek, vagy valahol változtatnunk kell: megkezdve a prédikáció stílusától, egészen a gyülekezeti éneklésig, vagy más szolgálatokig.

Másrészt én sok komoly fiatalot is látok a baptista gyülekezetekben. Olyan fiatalokat is, akikkel lehet együtt munkálkodni. Jó lelkületű fiatalok, akikkel lehet mit kezdeni. Csak kevés helyen vonják be őket a szolgálatba. Vagy ha be is vonják,

nagyon gyengén támogatják a szolgálat területén. És ez egy hiányosság. 15-16 éves koromban én sem voltam komolyabb, mint a mai tinédzserek. Viszont feladatot bíztak rám, bekerültem a szolgálatba, és meg kellett látnom, hogy ki is vagyok, mennyit is tudok valójában. Nem volt más kiút, el kellett kezdenem magamat fejleszteni és növekedni lelkileg. Az egyik kulcs a mai fiatalok felé is az, hogy mennyire tudjuk őket bevonni a szolgálatba. Lehet, hogy nem tudnak még olyan minőséget felmutatni, amelyet elvárnának tőlük. Lehet, hogy még nem ismerik a megfelelő módszereket. De nekünk a feladatunk, meg főleg az idősebbeknek, hogy segítsük ezeket a fiatalokat. Jó lenne, ha úgy formálódna a gondolkozásuk, hogy ne csak beálljanak egy sablonba, és csinálják, ahogyan eddig mi csináltuk. Hanem azért, mert az a közösség, az az istentiszteleti alkalom egy érték számukra és az ilyen fiatalok tényleg szívből tudják azt tenni, amit tesznek.

Rip.: Zoltán, te milyennek látod a mai világot? Nincs félelem a szívedben, hogy mi vár rád?

TENKŰ ZOLTÁN: Egyrészt van, mert az ember fél az új, az ismeretlen dolgoktól, de ott van a kíváncsiság is, hogy „Vajon milyen lesz?”. A fiatalokkal kapcsolatban jó volt tanulni Tíbitől, mert ő missziósabb lelkületű volt, bevont engem is

a munkába, és végeztük egy darabig... A fiatalokra a keresés a jellemző – a mai világban is. Vannak, akik nem mindig jó helyen keresnek, nem mindig jó dolgokba adják bele magukat. Ez mégis pozitív dolog, mert hogyha keresnek, akkor az azt jelenti, hogy oda lehet eléjük tárni az igazságot, meg azt, hogy merre is kellene menjenek.

A fiatalok felé való szolgálatban aztán én eléggé letörtem, mert nem láttam rögtön eredményt (én szerettem volna látni gyorsabban a változást). Egy idő után azt is mondtam, hogy nem folytatom. Viszont, ahogy most visszagondolok, látom, hogy annak a szolgálatnak mégis volt eredménye. Én magam is tanultam belőle. És most, ha nézem azt a területet, ahol munkálkodtunk, akkor látom, hogy az Úr dolgozott azoknak a fiataloknak az életében, és minket is felhasznált benne. Az is nagyon jó dolog, hogy a velük való foglalkozás alatt az Úr minket is formált, és betekintést kaphattunk a misszió eme részébe is.

Még annyit, hogy fontos lenne, ha a fiatalok ki tudnának alakítani a pásztorkkal egy bensőséges, őszinte kapcsolatot, egyénileg is, nemcsak mint ifjúság. Tudják elmondani a harcaikat is a lelkipásztornak, vagy az ilyen jellegű dolgokat, hogy aztán a pásztor tudjon segíteni nekik és a helyes irányba terelhesse őket. Természetesen mind a két fél részéről nagyon fontos a kitartás.

DÓCZI TIBOR: Szerintem mindannyian egyetértünk abban, hogy az idő folyamán a fiatalság – az erdélyi baptista fiatalok – lelki szintje valamennyit degradálódott, lefele haladt. Lehet, ez azért is van, mert ahogy telik az idő, egyre több mindent kínál fel a világ, egyre több mindennel lehet foglalkozni, és éppen ezért kevesebbet foglalkoznak (mondjam úgy) lelki dolgokkal.

Amit fontosnak látnék: megkíváncsatni a fiatalokkal a bibliatanulmányozást, a másikat: a közös imádkozást, tehát az imaharcokat, és a harmadik dolog, amit említett Szilárd is, hogy a fiatalok a munkában tudnak igazán fejlődni lelkileg. Ezt én is így tapasztaltam, tehát be kell vonni őket a lelki munkába. Mert amikor lelki dolgokkal foglalkoznak, az segíti őket abban, hogy lelkileg fejlődjenek.

Szó volt a félelemről. Én inkább kihívást látok ebben, hogy ahova majd kerülök, hogyan közelítem meg a fiatalokat, mennyire lesznek nyitottak. Remélem, az Úr ad nekünk majd bölcsességet, hogy az imaházak megteljenek fiatalokkal, akik – mondjam úgy – jó mozgatórugói is lehetnek a gyülekezeteknek.

Rip.: Kíváncsi vagyok, hogy „senki a ti ifjúságotokat meg ne vesse”. Legyetek példaképei, tanítói Krisztus nyájának és maradjanak a fiatalok továbbra is szolgálatotok fókuszában.

Kérdezett: SZILÁGYI LÁSZLÓ

SPURGEON-IDÉZET

A pihenés kötelessége

– az *Illés kiégése* c. cikkhez (2-3.old.) kapcsolódva –

A 19. századi híres angol prédikátor, C.H.Spurgeon az Istenért munkálkodókat a „pihenés kötelességére” emlékeztette, és a következőket mondta:

„Hétről hétre, óról óra és évről évre szüntelenül egyetlen örök malomban őrlünk.

Talán azt hiszed, hogy ha napi fél órát arra szánál, hogy elmerengj az örökkévalóság súlyos kérdésein, azzal csupán idődet vesztegetnéd?

A pihenésre fordított idő soha nem lehet fölösleges, mert utána az ember felfrissülve és megújulva tér vissza a küzdelembe. Ülj le egy csendes szobában alkonyatkor, nézz ki Isten ragyogó csillagaira, merengj el egy kissé a mennyei világon. Jókedvűen fogsz visszatérni munkádhoz, és többet fogsz végezni aznap, mint más napokon, amikor (ugyanolyan feltételek mellett) megszakítás nélküli, fáradságos munkamenetet erőltettél magadra. Az elmélkedés pihenteti, megújítja és megerősíti az idegeidet, így többet és jobban tudsz majd dolgozni.”

A bánat és gyász időszaka

„Közel van az Úr a megtört szívekhez, és megsegíti a sebhedt lelkeket.” (Zsolt 34:19)

Kémerről fél év alatt nyolc idős testvért szólított haza az Úr a mennyei hajlékba – megtört, megszorodott szíveket és megsebzett lelkeket hagyva maguk után. Sokan gyászolnak nálunk, számos család számára ez az időszak a bánat és a gyász időszaka.

Szeretteink elvesztése erős és mély fájdalmat okoz. Van a gyásznak egy különleges éle, egyedi ütőereje, ami sajátossá teszi az ember számára a gyász időszakát. Nem mindegy, hogyan vészeli át ezt az időszakot. Adjon az Úr bátorítást és segítséget mindazoknak, akik gyászolnak.

LÉPÉSEK A GYÁSZ IDŐSZAKÁBAN

I. FELISMERÉS, REAGÁLÁS, VÁLASZ. Valahogyan minden embernek reagálnia kell a gyászra, a bánatra, amikor beköszönt az életébe. A bánat és gyász nagyon sok és különböző lepel, álarc mögé bújhat, de le kell leplezni és szembe kell nézni vele. Sokszor úgy üti fel a fejét, mint egy vád és harag az ember szívében, ahogyan a Márta esetében volt. Márta haragjában szinte megfeddte az Úr Jézust, amiért nem volt ott, amikor a testvére, Lázár meghalt. Ha nem vigyázunk, akkor a bánat és a gyász, harag és méreg formájában veti meg fészket a szívben. Van úgy, hogy depresszió formájában nyilvánul meg. Van úgy, hogy az ember nem is akar szembesülni vele, ezért azonnal beleveti magát minden más tevékenységbe és sürgésbe-forgásba, csakhogy ne nézzen szembe vele, és így eltaszítja magától. Van olyan, aki meg akarja tagadni. De a valóság az, hogy mindannyian meg kell tanulnunk szembenézni vele, és Isten szerint kezelni. Az első lépés: vizsgáljuk meg a szívünkben, hogy miként reagálunk, illetve válaszolunk a gyász, a bánat valóságára. Ne féljünk szembenézni vele, és kezeljük!

II. EMLÉKEZÉS. Igazából az emlékezés az, ami előidéz a fájdalmat, a gyászt, a bánatot. Egy olyan veszteség, amit engednünk kell, hogy besüllyedjen a szívünkbe. És ez komoly időbe kerül. Ez a modern világ ennek pontosan az ellenkezőjét hirdeti és gyakorolja. Gyorsan ess túl rajta, menj tovább, ne gondold rá! De a Bibliai időkben az emberek külön időt szakítottak a gyászra, nem futottak el tőle. Amikor az Úr Jézus meghallotta, hogy az unokatestvére, Keresztelő János meghalt, félrevonult, és egy ideig gyászolt: „és mikor ezt meghallotta Jézus, elméne onnét hajón egy puszta helyre egyedül” (Máté 14:13).

A gyász és a bánkodás nem a gyengeség és a hitelenség jele! Kerüljük azokat az embereket, akik ezt mondják! A gyász egy természetes dolog, és Isten az Ő bölcsességében gondoskodott arról, hogy az ember tudja kezelni magában a gyász és a bánkodás valóságát. Az emlékeket nem szabad eltakarni, hanem értékelni kell azokat. Jó dolog az emlékezés. Amikor emlékezünk eltávozott szeretteinkre, könnybe lábad a szemünk – örömkönnye is ezek, de a szomorúság és a bánat könnyei is. Ezt az emlékezést pedig nemcsak a temetés

napján végzi a bánkodó személy. A temetés nem a gyász közepe vagy vége. Igazából onnan kezdődik az emlékezés, a gyász, a bánkodás. Sok esetben a temetés után 2-3 héttel éri utol az embert a legerősebb bánat és szomorúság. Készüljünk fel erre is! Lépések az emlékezés időszakában:

● **Kérjük az Úr segítségét!** Zsolt 118:5 - „Szükségemben segítségül hívám az Urat, meghallgatott és tágas térre tett engem az Úr.”

● **Értsük meg, hogy a gyász és a bánkodás egy olyan ár, amit azért fizetünk, mert szerethetjük egymást!** Azok után bánkodik az ember igazán, akiket szeretett. Ezért, ha élveztük egymás szeretetét, számolnunk kell azzal, hogy ennek lesz egy komoly ára, amikor el kell engedni a szeretett személyt. Minél jobban szeretünk valakit, annál nagyobb árat fizetünk majd, amikor elválunk egymástól. De még így is megéri erősen szeretni, hiszen a fájdalom csak egy rövid ideig tart ahhoz képest, hogy egy egész életen át szerethetjük egymást. Minden áldásért drága árat fizetett valaki, valahol és valahogy!

III. ÚJJÁÉPÍTÉS, TOVÁBBLÉPÉS. Az emlékezés időszaka alatt ezek a kérdések törnek fel a gyászoló, bánkodó ember szívéből: Meddig fog ez tartani? Miért történik ez velem? Hol van Isten mindebben? Ezek normális, természetes kérdések. Ám arra a kérdésre, hogy „Miért Uram?”, ezen a földön sohasem kapjuk meg a választ. Ezért nem érdemes sokat ennél a kérdésnél maradni, dédelgetni magunkban. Helyette inkább összpontosítsunk a következő kérdésre: Most merre Uram? Erre fogunk kapni választ! Aki az Úrra figyel, az érezni fogja, hogy milyen sokat vagy keveset kell tartania az életében, az emlékezés közepette a bánkodásnak és a szomorkodásnak. Mert nem állunk meg az emlékezésnél, tovább kell lépni. Ez után következik az újjáépítés. Milyen lépéseket kell követnünk az újjáépítés folyamán?

● **Vigasztalódjunk azok felett, akik az Úrhoz távoztak!** Mi most jó éjszakát kívánunk eltávozott testvérünknek, de igazából, amikor ezt mondjuk neki, akkor Isten jó reggelt kíván neki fent a mennyben!

● **Bízzunk szilárdan Isten ígérétében!** És lesz majd egy csodálatos hajnal, reggel, amikor mind, akik az Úrban vagyunk, tanúi leszünk egy nagy viszontlátásnak: „és az Isten eltöröl minden könnyet az ő semeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az első elmúltak” (Jel 21:4). Pál azt mondja: vigasztaljátok egymást ezekkel a szavakkal! Lesz egy dicsőséges újratálalkozás eltávozott szeretteinkkel – az Úrban. ☞

AKIK HAZAMENTEK

Július 23-án kísértük utolsó útjára **Suta Mária** testvérnőt, Szatmáron, akinek Istenünk 83 évet adott. Mária néni néhány éve tért meg és csatlakozott gyülekezetünkhöz. Szelíd jelleme és csendes, kedves beszéde szép emlék marad nekünk. Agyvérzés és kórházi kezelés után bekerült az öregek otthonába, de mindig „haza vágyott” – ahova megérkezett, Isten kegyelme által. A temetésen részvétét nyilvánította a gyülekezetünk több tagja, és énekléssel szolgáltak a gyászistentiszteleten. A kápolnában Szűcs Sándor lp. a Zsid 11:13-16 alapján azokról szólt, „*akik hazát keresnek*”. A sírnál Nagy Kasza Lőrincz gyülekezeti vén a Jn 5:24-29 alapján a megtérés üzenetét hirdette. Isten vigasztalja a gyászoló családot és pótolja testvérnőnk helyét a gyülekezetben. (Sz.S.)

SZILÁGYERKED – Megrázó és megdöbbentő hír volt, amikor május 17-én délután **Csáki Irma** testvérnőnk az Úr magához hívta. Váratlanul, mert még előző vasárnap együtt ünnepelt az úrvacsorázó gyülekezettel. Hétfőn délután testvérnőnk gyengének érezte magát és lepihent, és szemeit az örökkévalóságban nyitotta fel. Irma testvérnő 62 éves volt és ebből 42 évet élt Csáki Jánossal. Az Úr egy fiúval áldotta meg házasságukat. A temetésen, a háznál ígét hirdetett Király Tibor szilágyballai lelkipásztor az 1Móz 24:56 igevers alapján.

A temetőkertben Bándi Sándor lelkipásztor testvér szólt az 1Sám 25:31 versből. A boldog viszontlátás reményében engedte el a család és a gyülekezet testvérnőnkét. Az Úr vigasztalását kívánjuk a fájó szívű özvegynek és minden gyászolónak. **Papp J.**

Kőrösi Sándorné testvérnő földi vándorútja 91 éves korában ért véget. Temetése Hegyközszentimrén június 11-én volt. A gyászistentiszteleten a népes család és a nagy számú hallgatóság előtt a gyülekezet lelkipásztora a Zsolt 91:9,14-16 alapján beszélt a hosszú élet titkairól. A sírkertben az 1Kor 15:49-53-ból szólt a feltámadás üzenete. Az énekesek a nagy hőségben az utcán végig, majd a sírnál is lelkes énekléssel szolgáltak, ami által a temetés szinte ünnepélyes hangulatot kapott. Az Úr Jézus vigasztalja meg a gyászoló hozzátartozókat. (Sz.M)

Nagyváradon július 6-án kísértük utolsó földi útjára **Ráksi Gizellát** (szül. Ferenczi), aki 85 évet kapott ajándékba az ő mennyei Urától. A gyászszertartáson Megyesi József nyugalmazott lelkipásztor hirdetett ígét (Zsolt 90:10), utalva a földi élet rövidegére, a sírnál Halász Ferenc gyülekezeti előjáró mondott üzenetet (2Tim 1:10-12). A jelen lévő testvérek szolgáltak énekekkel. Az Úr vigasztalja meg a gyászoló családot. (M.J.)

⇒ ● **Boldog ember, akiben a gyász és a bánkodás azt munkálja, hogy Mártával együtt ki tudja mondani:** „*Igen, Uram, én hiszem, hogy te vagy a Krisztus, az Istennek Fia, aki e világra jöendő vala.*” Mártának ez a vallomása azért volt kivételes és ritka, mert a gyász és a bánat időszakában mondta. Nem sokan tesznek ilyen vallomást ennyire megszorodott és nehéz körülmények között. Vegyünk példát Mártától, és kövessük a hitét!

IV. BEFEJEZÉS. A gyász és a bánat valóságos dolgok! Úgy tekintünk erre az időszakra, mint egy lelki tisztító folyamatra, folyóra. **Isten úgy épített fel minket, hogy képesek legyünk kezelni ezt az időszakot úgy, hogy az**

hasznos legyen nekünk, fel tudjuk dolgozni, és az Ő dicsőségére váljék. A gyász és a bánat időszakának célja, hogy gyógyulást és vigasztalást hozzon a lélek számára, hogy tudjunk tovább élni Isten akaratában. Jer 29:11 - „Mert én tudom az én gondolatimat, a melyeket én felőletek gondolok, azt mondja az Úr; békességnek és nem háborúságnak gondolata, hogy kíváncsot véget adjak néktek.” Adja meg az Úr, hogy Lelke által a gyász időszaka teremjen sok gyümölcsöt. Küldjön Ő vigasztalást abba a szívbe, amelyben erre van szükség, de küldjön hitet és határozott döntést abba a szívbe, amelyben erre van szükség!

PARDI FÉLIX lp. Kémer

AKI HAZMENTEK KÉMERRŐL – Január 8-án **Hízó Irma** testvérnő kezdte meg a sort, akinek az Úr 88 esztendő ajándékozott. A családi háznál Ígét olvasott és hirdetett Id. Veress Ernő testvér. Őt követte február 10-én **Balla Bálintné** (Szekrényes Klára) testvérnő. Számára az élet Ura 79 évet szabott ki. Majd április 18-án **id. Szabó András** költözött az Úrhoz, ő 82 esztendőt élt e földön.

Negyediként, április 23-án távozott az élők sorából **Fazekas Margit** testvérnő, aki szintén 82 évet élt.

Őt követte május 7-én **Gál Erzsébet** testvérnő, akinek az Úr 89 esztendőt adott.

Május 14-én **Tóth Imre** testvér távozott el, akit szintén hosszú élettel, 87 esztendővel ajándékozott meg Isten. A családi háznál Péter István lelkipásztor testvér szolgált a gyászoló család és gyülekezet előtt.

Gál Bálint testvérünk június 7-én hunyt el, neki 82 évet adott az Úr. A háznál Gergely Pál lelkipásztor testvér hirdette az élő Ígét.

Június 16-án **id. Dobozi Sándor** testvérünk költözött a Megváltóhoz, akinek az Úr 76 évet adott. A háznál Péter István és János Csaba lelkipásztor testvérek hirdették az ígét, a temetőkertben pedig Nagy István testvér szólt a vigasztalás beszédét.

Augusztus 3-án **Debrenti Istvánné (Magdus)** testvérnőt 65 éves korában szólította az Úr az örök hazába. Temetésén Bándi Sándor lelkipásztor testvér hirdette Isten Igéjét.

Köszönetet mondunk a kémeri ének- és fúvós zenekarnak hűséges szolgálataiért. A gyászoló családoknak és a megszorodott szívű rokonoknak, barátoknak kívánunk áldott vigasztalást az Úrtól! **P.F.**

HIRDETÉS

VISZ KONFERENCIA

– Felhívás MINDEN vasárnapi iskolai tanító számára! –

Kedves Tanítótársak!

A Vasárnapi Iskolai Tanítók Szövetségének vezetősége szeretettel felhívja a figyelmét minden vasárnapi iskolai tanítónak, hogy **OKTÓBER 2-án**, szombaton, 9 órai kezdettel, országos konferenciát szervez Kolozsváron. Ennek témája a „**ÉLETFORMÁLÁS KREATÍVAN**” lesz.

Részvételi szándékukat kérjük, jelezzék szeptember 26-ig a köv. telefonszámokon, vagy e-mailcímen:

Bálint Emese 0752 152 521 (d.u. 4 után), emesemail@gmail.com

vagy Varró Klárral, telefonszám: 0735500415

Helyszín: kolozsvári magyar baptista imaház

Időpont: 2010. október 2.

Részvételi díj: 15 RON (a helyszínen kell majd kifizetni)

Minden vasárnapi iskolai tanítót szeretettel várunk!

SÜTŐ MAGDA MÁRIA, *VISZ-titkár*

KONCERT A BRASSÓI SPORTCSARNOKBAN

Örömmel értesítem a testvéreket, hogy **november 12-én**, pénteken **Michael W. Smith** koncertjére kerül sor a brassói sportcsarnokban. Az eseményt a brassói evangéliumi gyülekezetek szervezik (baptista, pünkösdista és testvérgyülekezetek) – köztük a brassói magyar baptista gyülekezet – az előadóművész menedzserével közösen.

A koncertre a jegyeket több helyen lehetséges vásárolni, ahogyan a honlapon is olvasható. Amit nem közöl a honlap, hogy a brassói magyar baptista gyülekezet 400 jegyet előzetesen lefoglalt, hogy előnyben részesíthessük azokat a magyar zenekedvelőket, akik el szeretnék jönni az eseményre (a jegyek várhatóan hamar elfogynak). Ilyen módon nálam is lehet jegyet vásárolni augusztus 31-ig. Ez után a megmaradt jegyeket vissza kell adnom a szervezőbizottságnak, hogy a hagyományos csatornákon áruba bocsáthassák. A jegyek ára: 70 lej - ülőhelyes jegy, lelátó, 100 lej - ülőhelyes jegy, aréna, 140 lej - ülőhelyes jegy, aréna, VIP

Michael W. Smith az utóbbi évtizedek egyik meghatározó evangéliumi keresztyén zeneszerzője és előadóművésze. A koncert honlapja: <http://www.michaelwsmith.ro>

Szeretettel várunk mindenkit Brassóba! Isten áldását kívánva:

BORZÁSI DÁVID, str. Șoimului nr. 18, 500046 Brașov

david.borzasi@gmail.com

Aranymenyegző Gálospetriben

Május 2-án aranymenyegzői istentisztelet volt a gálospetri gyülekezetben, amikor testvéreink **Herman István** és felesége **Mária** emlékeztek Istenről kapott házaseveikre. Igei üzenettel szolgált Szabó András helyi lelkipásztor a 3Mózes 25: 8-13 igék alapján, arra bátorítva testvéreinket, hogy feledjék el azokat az éveket, amelyeket Isten nélkül töltöttek és tekintsenek előre a szabad életre, amelyre Isten elhívta őket. Testvéreink is bizonyosságot tettek megtérésük előtti és utáni életükről, az örömről, amelyet az ÚrJézus Krisztusban nyertek. Majd köszöntések hangzottak el gyermekeik, a gyülekezeti tagok és vendégek részéről. Kívánjuk, hogy Isten tartsa meg testvéreinket az ő népe között, használja őket közösségünkben dicsőségére! (Sz.A.)

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Gergely István. *Felelős szerkesztő:* dr. Vass Gergely. *Szerkesztők:* Antal Ferenc, Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA

Tel.: (4)0259-418 221, E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretetlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605